

УДК 811.111'72:17

Кузнецова М. О.<sup>1</sup>, Макаренко А. В.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> канд. філол. наук, доц. ЗНТУ

<sup>2</sup> студ. гр. ГФз-314м ЗНТУ

## **ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНІВ У СВІТЛІ ТЕОРІЇ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ**

Поняття «еквівалентність» є одним із ключових для перекладознавства. Під ним розуміють змістову спільність текстів оригіналу та перекладу [1]. Еквівалентністю вважають також їх «максимальну змістову близькість» [3]. Оскільки важливість змістової близькості текстів оригіналу та перекладу є очевидною, то еквівалентність розглядається як основна вимога та умова перекладацького процесу загалом.

У науковій літературі розрізняють два основні типи еквівалентності: формальний і динамічний [3]. Дотримання формальної еквівалентності передбачає першочергове фокусування уваги перекладача на самому тексті

чи мовленні та його одиницях. Переклад при цьому повинен бути якомога ближчим до оригіналу, намагатися буквально відтворити форму та зміст тексту оригіналу в тексті перекладу. Переклад, мета якого створити не формальну, а динамічну еквівалентність, базується на принципі еквівалентного комунікативного ефекту текстів оригіналу та перекладу, а основна мета перекладача полягає у зв'язку з цим у створенні такого тексту перекладу, який би міг викликати реакцію його реципієнта, подібну до реакції реципієнта оригінального тексту чи повідомлення. Саме тому, слідом за В. Н. Комісаровим [2], ми пов'язуємо поняття еквівалентності перекладу зі збереженням змістових, структурних та функціональних характеристик тексту оригіналу у тексті перекладу.

Оскільки терміни зазвичай є носіями основної інформації фахових текстів, їх точний переклад є обов'язковою умовою правильності перекладу подібних текстів загалом. У зв'язку з цим говорять про формальну еквівалентність при перекладі термінів як носіїв їх денотативної інформації [3, с. 36]. А. Н. Смирнова вказує на три види розходжень, що можуть існувати між термінами мови оригіналу та перекладу, перешкоджаючи їх адекватному перекладу та впливаючи на його еквівалентність [5, с. 174], зокрема:

- а) розбіжності морфологічної будови та/або синтаксичної структури;
- б) розбіжності граматичної форми певного елемента термінів у мові оригіналу та перекладу;
- в) розбіжності лексичного складу термінів мови оригіналу та перекладу.

Отже, слідом за І. Н. Ремхе [4], ми вважаємо, що володіти основами перекладу фахових текстів, а також досконало знати термінологію тієї галузі, до якої вони належать, може бути недостатнім для її правильного перекладу, оскільки тривала робота з термінами може поставити під сумнів вибір того чи іншого еквівалента в силу динамічного характеру розвитку термінології загалом.

## **СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ**

1. Алексеева, И. С. Введение в переводоведение : учебное пособие для вузов [Текст] / И. С. Алексеева. – М. : Академия, 2004. – 352 с.
2. Комиссаров, В. Н. Лингвистика перевода [Текст] / В. Н. Комиссаров. – М. : Международные отношения, 1980. – 165 с.
3. Латышев, Л. К. Курс перевода (эквивалентность перевода и способы ее достижения) [Текст] / Л. К. Латышев. – М. : Международные отношения, 1981. – 247 с.
4. Ремхе, И. Н. Переводческий процесс в аспекте когнитивного моделирования: монография [Текст] / И. Н. Ремхе. – М. : ФЛИНТА : Наука, 2015. – 144 с.

5. Смирнова, А. Н. Проблема перевода экономических терминов (на примере английской экономической лексики) [Текст] / А. Н. Смирнова // Вестник гуманитарного факультета ИГХТУ. – 2014. – № 6. – С. 172-179.